

prima instanță: D. Gherasim
instanța de apel: S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz

dosarul nr. 2ra-724/18

Î N C H E I E R E

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul lui Vitali Golodnîi și al lui Igor Tviordîi, avocatul Nina Matveeva,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Corneliu Popovici împotriva lui Igor Tviordîi și Vitali Golodnîi cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Igor Tviordîi și Vitali Golodnîi, a fost admis apelul declarat de către Corneliu Popovici, a fost casată parțial hotărârea Judecătoriei Bălți din 02 august 2017 și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre, iar în rest hotărârea și hotărârea suplimentară din 03 august 2017 au fost menținute,

c o n s t a t ă :

La data de 14 aprilie 2017 Corneliu Popovici a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Tviordîi și Vitali Golodnîi cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că la data de 09 octombrie 2016, în jurul orei 02.00, a fost maltratată de către pârâți, fiindu-i cauzată vătămare corporală ușoară, fapt confirmat prin raportul de constatare medico-legală din 10 octombrie 2016, iar ulterior, a primit tratament medical.

A menționat că pârâții au fost atrași la răspundere contravențională pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) din Codul contravențional, fiindu-le aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 100 u.c.

A invocat că prin acțiunile pârâților i-au fost cauzate suferințe fizice insuportabile timp îndelungat, precum și suferințe psihice manifestate prin stări de frică și neliniște că ar putea fi maltratată în orice moment, ceea ce i-a creat o stare de umilință.

Solicită încasarea în mod solidar de la pârâți în beneficiul său a sumei de 5260 de lei, cu titlu de prejudiciu material și câte 15 000 de lei din contul fiecăruia, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 02 august 2017 a fost admisă parțial acțiunea și a fost încasată în mod solidar din contul lui Igor Tviordîi și Vitali Golodnîi în beneficiul lui Corneliu Popovici suma de 5 260 de lei, cu titlu de prejudiciu material. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamantul este în drept de a solicita încasarea prejudiciului material având la baza procesele-verbale cu privire la contravenție din 17 octombrie 2016 întocmite în privința lui Igor Tviordîi și Vitali Golodnîi, procese-verbale care nu au fost contestate, făcând trimitere la prevederile art. 14 alin. (1), 1398 alin. (1) și 1418 alin. (1) din Codul civil.

Respingând cerința cu privire la repararea prejudiciului moral, prima instanță cu referire la prevederile art. 118 alin. (1) CPC și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamantul nu a prezentat suficiente probe, care să ateste suma prejudiciului moral cauzat în mărimea invocată.

Prin hotărârea suplimentară a Judecătorei Bălți din 03 august 2017 a fost încasată în mod solidar din contul lui Igor Tviordîi și Vitali Golodnîi în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 157,80 de lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2017 a fost respins apelul declarat de către Igor Tviordîi și Vitali Golodnîi, a fost admis apelul declarat de către Corneliu Popovici, a fost casată hotărârea primei instanțe în partea respingerii pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost admisă cerința menționată, și au fost încasate în mod solidar de la Igor Tviordîi și Vitali Golodnîi în beneficiul lui Corneliu Popovici suma de 3 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 200 de lei. În rest hotărârea și hotărârea suplimentară ale primei instanțe au fost menținute.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, în acțiunile lui Igor Tviordîi și Vitali Golodnîi au fost stabilite comiterea contravenției cu vinovăție, caz în care, intervine răspunderea materială a acestora pentru cauzarea suferințelor morale, iar suma de 3 000 de lei este una rezonabilă și reprezintă o recompensă echitabilă ce ar aduce o satisfacție proporțională suferințelor și trăirilor psihice suportate de Corneliu Popovici ca urmare a acțiunilor ilegale ale pârâților/apelanți, or, revendicările de încasare a sumei de 15 000 de lei de la fiecare sunt exagerate, făcând trimitere la prevederile art. 1422 alin. (1) și 1423 alin. (1) din Codul civil.

La data de 21 februarie 2018 reprezentantul lui Igor Tviordîi și al lui Vitali Golodnîi, avocatul Nina Matveeva, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, hotărârii și hotărârii suplimentare ale primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a cerinței cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea prejudiciului moral în sumă de 1 000 de lei.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel, hotărârea și hotărârea suplimentară ale primei instanțe sunt ilegale, deoarece au fost emise cu încălcarea esențială a normelor de drept material, și anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată și au fost apreciate arbitrar probele, ceea ce a dus la soluționarea greșită a pricinii și încălcarea dreptului la un proces echitabil.

A menționat că înscrisurile prezentate de către Corneliu Popovici în confirmarea prejudiciului material nu pot fi considerate ca probe, deoarece conform proceselor-verbale cu privire la contravenție întocmite în privința lui Igor Tviordîi și Vitali Golodnîi, aceștia au fost sancționați pentru cauzarea durerilor fizice intimatului și nu pentru cauzarea leziunilor corporale sau altui prejudiciu sănătății care necesită tratament dentar.

Consideră că intimatul nu este în drept de a solicita repararea prejudiciului material, deoarece nu a demonstrat prin probe legătura cauzală între acțiunile recurenților și tratamentul suportat de acesta, mai mult, nu a fost prezentată recomandarea medicului pentru un astfel de tratament.

A relevat că în cazul în care recurenții ar fi deteriorat intimatului 7 dinți, atunci acțiunile acestora urmau a fi calificate în baza altei legi, dar nu ale prevederilor art. 78 alin. (2) din Codul contravențional.

A susținut că instanțele de judecată nu au luat în considerare argumentele enunțate, nu le-au dat nici o apreciere, încălcând, astfel, dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și dreptul la un recurs efectiv, garantat de art. 8 al Convenției.

A calificat ca eronată concluzia instanței de apel precum că, lui Corneliu Popovici i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, determinate generic ca excoriații și echimoze, deoarece conform proceselor-verbale de contravenție acestuia i-au fost cauzate dureri fizice, mai mult ca atât, procesele-verbale nu au fost contestate de intimat, anulate sau modificate într-un alt mod legal.

A notat că instanța de apel la soluționarea cauzei eronat a făcut trimitere la un raport de constatare medico-legală conform căruia, în rezultatul bății intimatului i-a fost deteriorată coronița dentară, or, acest raport precum și copia dosarului contravențional nu au fost prezentate și nici cercetate în instanțele de judecată, mai mult, nu au fost prezentate recurenților pentru a face cunoștință, fiind, astfel, privați de dreptul la apărare și de a prezenta probe.

De asemenea, consideră că concluzia instanței de apel privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 3 000 de lei nu este bazată pe probe suficiente și concludente, însă reieșind din gradul de vinovăție a recurenților și consecințele acțiunilor acestora sub formă de durere fizică, urma a fi încasată suma de 500 de lei din contul fiecăruia, sumă care este una suficientă.

Mai invocă că hotărârea suplimentară a primei instanțe contravine prevederilor art. 94 alin. (1) CPC, deoarece prin hotărârea primei instanțe a fost admisă cerința cu privire la repararea prejudiciului material și respinsă cerința cu privire la repararea prejudiciului moral, astfel, cheltuielile de judecată urmau a fi

repartizate între părți proporțional pretențiilor admise și respinse, dar nu puse doar pe seama recurenților.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurenții au recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 24 ianuarie 2018 și 26 ianuarie 2018 (f.d. 129, 132), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 21 ianuarie 2018 (f.d. 143).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul lui Vitali Golodnîi și al lui Igor Tviordîi, avocatul Nina Matveeva, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul lui Vitali Golodnîi și al lui Igor Tviordîi, avocatul Nina Matveeva, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului lui Vitali Golodnîi și al lui Igor Tviordîi, avocatul Nina Matveeva, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin.(1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul lui Vitali Golodnîi și al lui Igor Tviordîi, avocatul Nina Matveeva, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic